

Redactare: Alexandra Turcu
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MOCUȚA, ANDREI

Superman vs. Salinger / Andrei Mocuța. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2723-0

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

ANDREI MOCUȚA

Superman vs. Salinger

88 de povești cu (super)eroi

Editura Paralela 45

Cuprins

1. Pizza Boy vs. Joker kebab

Acceptarea necondiționată a aerului condiționat / 15

Pizza Boy Δ / 17

Omul-Pădărie $\hat{\cdot}\hat{\cdot}$ / 21

Din jurnalul lui Clark Kent $\mathcal{A}$ / 23

Dandy Man H / 24

Argumentele lui Batman că e un erou mai bun decât Superman / 25

O săptămână din viața lui Goon $\mathbb{I}$ / 26

Millennial Man π / 28

„Quotation Boy“ / 30

Ultimul număr din seria Dark Knight $\clubsuit$ / 33

Wingman $\rhd$ / 36

Undertaker Ω / 39

Poison Ivy $\ddot{Y}$ / 40

Doctor Who $\wp$ / 42

Samurai Jack $\clubsuit$ / 43

Gasleak Woman ☛ / 45

Cliché Buster TM / 47

50 Cent / 49

Joker kebab $\spadesuit$ / 50

2. Yahoo vs. Google

- Taxi Girl Ƨ / 55
- Che Praga Ƨ / 57
- Vampiria ① / 60
- Femeia invizibilă / 63
- Wonder Woman Ƨ / 64
- Weekend Man ∞ / 65
- Căpitanul Maioneză ⑧ / 67
- Crimson Bolt Ƨ / 69
- Apology Girl ④ / 71
- Zero Dignity Guy Ø / 76
- Mașina timpului ④ / 80
- Supermagazin / 81
- Versificator Ƴ / 83
- Mr. Taco Bell ⑤ / 86
- Koan-urile lui Samurai Jack / 87
- Dormammu Ƴ / 89
- Yahoo vs. Google / 91

3. Superman vs. Salinger

- Byron Maiden Ƨ / 97
- Din jurnalul lui Peter Parker ④ / 101
- Aha Man ƶ / 103
- Omul invizibil ④ / 106
- Supergirl / 107
- Joe Chill / 109
- Din jurnalul lui Joker ④ / 110
- Superman vs. Salinger / 111
- Mr. Glass Ƨ / 115
- Catwoman / 117
- Burlesque Ƨ / 119

Codpiece Ƴ / 122

Black Widow (Văduva Neagră) / 126

Totally Spies! / 128

4. Pink Floyd vs. Syd Barrett

Ghiciți personajul / 133

Vagina Dentata Ƴ / 136

4,99 / 139

Captain Blush & Blush Girl ④ / 141

Syd Barrett § / 143

Toad (Brotacul) / 145

Din jurnalul lui Catwoman / 147

Samurai Jack și jocul iluminării / 148

Drama Queen ④ / 150

Coda Bene Gesserit ④ / 152

Kwisatz Haderach ④ / 153

Tabu Girl Ƨ / 156

Rain Man / 158

Zal Batmanglij / 159

Miss Flatulence ④ / 162

Hodor & Groot ④ / 165

5. Școala de supereroi

Quiz Man ƶ / 171

Rorschach (Omul fără chip) / 175

Aquaman ≈ / 176

Black Panther (Pantera Neagră) / 177

N'Yami / 179

Storm ƶ / 181

Școala de supereroi ④ / 183

Captain Vapor ⑧ / 185

Respect p Tyrion Lannister face un ocol prin Twin Peaks ㉒ / 187

Fat Momma F / 189

Galactus ㉓ / 191

Palacio de Sal / 193

Cercei pentru Cersei / 195

Oxy Moron ㉔ / 197

Masturbator ㉕ / 199

Homunculus / 202

Cable Guy ㉖ / 205

Existențialismul pe înțelesul lui Birdman / 207

Copilăria lui 超人 / 209

Quailman Q / 210

Lună plină ㉗ / 211

Tatălui meu,

pentru că m-a învățat să apreciez aspectele vieții

care nu se derulează la viteză supersonică.

Acceptarea necondiționată a aerului condiționat

De fiecare dată când intru într-o librărie, merg la raftul cu litera „S” și alerg cu degetele peste: Sagan... Saint-Exupéry... Saramago... Savage... Bineînțeles, îl caut pe J. D. Salinger, dar rareori îl găsesc. E un obicei vechi încă de pe vremea când puținele lui cărți se epuizaseră, iar singurele locuri unde mai puteau fi găsite erau anticariate obscure. Nu a mai publicat nimic de mai bine de cincizeci de ani cu toate că nu a renunțat la scris și intru mereu în librării cu speranța că voi găsi vreo nouă carte de-a lui.

Revenind la titlu, aceasta nu e o poveste despre aerul condiționat. Nu e nici măcar o poveste despre acceptare. Ideea titlului mi-a venit în timp ce așteptam pe cineva în librărie și la raftul cu scrieri ezoterice și misticism mi-a sărit în ochi titlul *Acceptarea necondiționată*.

După ce persoana așteptată a ajuns, am mers împreună la Cinema City să urmărim filmul *Batman vs. Superman*. Intenționeam ca restul poveștii să fie despre supereroi. Din păcate ea a devenit una despre acceptare, împotriva voinței și sănătății mele puternic șubrezite de aerul condiționat eliberat în sala de cinema în plină lună decembrie.

Nu îmi rămâne decât să aștept să treacă răceala ca să pot îndeplini
 Re-promisiunea de a duce la bun sfârșit demersul (super)eroic anunțat
 puțin mai sus.

Pizza Boy Δ

În clasa a șaptea m-am hotărât să devin supererou. Modelul meu
 era Federico, băiatul care se ocupa cu distribuirea pizzei. Îți suna la
 poartă cu o pizza aburindă atât de rapid, încât mi-am imaginat că
 Pizza Boy nu e un simplu apelativ, ci numele unui supererou mai
 puțin cunoscut. Nici nu finalizai bine comanda că Federico era deja la
 ușă; sau înainte să fii întrebat de operator dacă dorești și ketchup sau
 ulei picant, auzeai deja soneria.

În clasa a șaptea studiam Revoluția franceză, dar eu nu eram
 interesat de așa ceva, eu doream să aflu tot ce se putea despre pizza.
 Cumva eram convins că numai cunoașterea deplină a originilor pri-
 mei felii de pizza îmi mai poate salva sufletul. Chiuleam de la ore în
 biblioteca școlii ca să adun informații. Conținutul următoarelor trei
 cărți îl știam pe de rost: *Playing for Pizza* de John Grisham, *Pete's a*
Pizza de William Steig și *Rest in Pizza* de Chris Cavender.

Setea mea de cunoaștere pizzomatică mi-a dezvoltat instinctul de
 cititor. Și automat maniera mea elevată de exprimare. Profesoara de
 istorie, de la orele căreia chiuleam fiindcă nu mă interesa Revoluția fran-
 ceză, a devenit din ce în ce mai alarmată de nivelul meu de exprimare.
 Mi-a contactat îngrijorată părinții, dar ei i-au spus doar că îmi place să
 citesc mult. Cum răspunsul lor nu a satisfăcut-o, m-a băgat în ședință:

— Citești prea mult. De ce?

— Îmi place să citesc.

— Nu-i un motiv suficient. Nu-mi place defel cum miroase treaba asta.

— Cu ce am greșit? Doar îmi place să citesc.

— Asta să crezi tu! a început ea să urle isteric până a auzit-o directorul și a băgat-o pe ea în ședință.

După o perioadă de recuperare și câteva luni de concediu medical, profesoara de istorie s-a transferat la altă școală. Profesorul care a înlocuit-o nu era preocupat de cititul meu excesiv, așa că am continuat să explorez căile prin care într-o bună zi voi putea deveni și eu Pizza Boy.

După ce am epuizat bibliografia de specialitate, simțeam că simpla cunoaștere exhaustivă nu e suficientă pentru a deveni supererou. Aveam acum nevoie de îndrumare practică. De la cine altul puteam s-o primesc decât de la cel mai bun distribuitor de pizza din vecinătate? Mi-am măsluit un ecuson fals de reporter și am mers la Federico să-i iau interviu:

— Când ai distribuit prima pizza? a fost prima mea întrebare.

— Ca profesionist?

— Amator sau profesionist. Nu prea contează.

— Stai să mă gândesc. Eram cam de vârsta ta.

— Cât timp îți ia în medie să distribui o pizza?

— Depinde de distanță, dar niciodată mai mult de două minute.

Sunt foarte rapid.

— Ți face plăcere să distribui pizza?

— Ce fel de articol spuneai că intenționezi să scrii?

— Despre distribuitorii de pizza din oraș.

— Dar să știi că distribui și ciorbe, feluri principale, shaorme, kebabi, cașcaval pane, deserturi...

— Hai să ne limităm la pizza...

— Am mai fost intervievat și înainte. Mi-ar plăcea să îți vorbesc și despre creveți. Sunt mai exotici decât pizza.

— Să terminăm cu pizza mai întâi. Care a fost cea mai ieșită din comun experiență pe care ai avut-o în timp ce distribuiai pizza?

— Nu mi s-a întâmplat niciodată așa ceva. E o treabă foarte simplă. Scoți pizza din cuptor, o pui în cutie și te grăbești să ajungi cu ea la client cât mai caldă ca să obții un bacșiș bun.

— Care e numărul cel mai mare de pizza distribuită într-o zi?

— Am numărat multe la viața mea, dar niciodată asta. Lumea comandă și eu execut. Uneori sunt mai solicitat ca de obicei, dar niciodată n-am numărat câte ieșiri am avut într-o zi.

— Care e cea mai celebră persoană pe care ai servit-o?

— Celebritățile de obicei sunt mai pretențioase și nu prea comandă pizza. Își permit tot felul de excentricități și delicatese. De regulă comandă sushi și creveți. Știu un episod în care...

— Pare foarte interesant, dar hai să terminăm cu pizza mai întâi. Știu că poate fi plictisitor pentru un profesionist ca tine, dar cititorii revistei la care lucrez sunt fascinați de pizza. Șeful meu mi-a spus să aflu tot ce pot despre pizza. Cititorii noștri consumă pizza în prostie, uneori chiar de trei ori pe zi. Voi menționa numele restaurantului în articol și asta vă poate aduce și mai mulți clienți și implicit un bacșiș mai consistent pentru tine.

— Nu sună rău. Ai grijă să-mi scrii numele corect. F-E-D-E...

— R-I-C-O. Mai am o singură întrebare. Care a fost cea mai neplăcută experiență ca distribuitor de pizza?

— Cea mai neplăcută experiență o am, de obicei, cu bărbații. Tot bacșișul pe care-l câștig se duce, mai devreme sau mai târziu, pe ei. Nu vor decât să-i duci în cluburi de noapte și restaurante de fițe. Câteodată sunt nevoit să lucrez și tura de noapte ca să pot face față. Am încercat să-i scot aici, la pizzerie. Aș ieși mult mai ieftin pentru că beneficiaz de reducere de angajat. Nici nu vor să audă. S-ar îndopa numai cu fructe de mare și tentacule de caracatiță, de parcă ar fi ieșit toți din pântecul lui Venus!

Îl ascultam cu carnețelul în mână și cu visele de a deveni Pizza Boy zdruncinate. Interviuul nu a decurs tocmai cum mă așteptam. Federico nu părea atât de dedicat păturii de aluat stropite cu sos de roșii și cu ulei extravirgin de măsline. Și pe deasupra îi plăceau și bărbații. Ce model mai putea fi el pentru un puști de clasa a șaptea?

Îl ascultam și mă prefăceam că iau notițe despre viața lui amoroasă. La drept vorbind, însă, nu erau notițe. Erau doar mângălituri lipsite de sens și abrevieri fără noimă. Mi-ar fi fost imposibil să le descifrez, însă de fiecare dată când pomenea cuvântul pizza, notițele deveneau la fel de clare ca energia acumulată în toate reflectoarele responsabile să lumineze un stadion întreg.

Omul-Pădărie

M-am născut într-o zi din cea mai cumplită iarnă a ultimilor ani ceaușiști. După câteva zile de ninsori s-a interzis circulația. Eu și mama am fost duși cu salvarea la policlinica din Timișoara, unde doctorul Fufezan mi-a salvat viața.

Copilăria mi-a fost marcată de perseverența părinților, dascăli (primele mele cuvinte au fost: „tata e indulgent, mama e exigentă, iar copilul e insurgent“), de poveștile de război ale bunicului și de pisicile care se numeau invariabil Gheruța, Arpagic și Tanu, dar și de căței Ursan, Perestroika, Lăbuș și Lassie.

În grupa mijlocie, tata mi-a compus o poezie și m-a pus să cânt imnul de stat al Republicii Socialiste România prin repetarea la infinit a cuvântului „pădărie“. Drept urmare, în grupa mare am pornit la grădi o revoluție de catifea după modelul „Saber Rider și Șerifii Stelari“.

Cum bunicile mele n-au apucat să mă țină prea mult în brațe, bătrâna și răbdătoarea doamnă învățătoare m-a încurajat mereu, în ciuda eșecurilor mele, interzicându-le părinților să-i mai calce pragul. Prea mă monitorizau. Pe la zece ani l-am cunoscut pe poetul Francisc Vinganu. Impresionat de portretul pe care i l-am făcut cu

mâna stângă, mi-a scris o dedicație pe o foaie din buletinul său de identitate. La sugestia lui, am început să ascund manualele și să mă revolt împotriva temelor. Până la 15 ani, mi-am împărțit camera cu bunicul, punându-l să povestească până adormea. El.

De zece ani încoace predau engleza și franceza prin localități izolate din pusta arădeană, printre copiii de români, țigani și unguri, care nu au descoperit încă internetul. În schimb, își scriu bilete în timpul orelor, dintre care am interceptat și eu câteva, dar nu le pot reproduce. Sunt dintr-o altă lume.

Din jurnalul lui Clark Kent

Cea mai eficientă metodă de refacere după o mahnureală post-kryptoniană e următoarea:

- 285 de flotări;
- 10 km alergați;
- 68 minute de sex.

Am terminat cu succes flotările și alergarea, dar cum voi bifa cele 68 de minute de sex, mă depășește!

Dandy Man H

M-am întâlnit cu poetul Petru M. Haș și i-am povestit despre noul meu proiect cu supereroi. Nu știu cât de meritoriu consideră dânsul c-ar fi demersul meu, însă am fost surprins cât de la curent e cu universurile Marvel și DC Comics:

Pe legea mea, domnule Mocuța, eu nu mai înțeleg moda asta de a purta chiloții peste pantaloni. Uitați-vă la Superman, la Batman, la Magneto, la Wolverine: parc-ar fi toți niște homosexuali. Sunt așa de bine dichisiți, că nu-ți mai vine să te uiți după femei când îi vezi. Înțeleg și eu excentricitatea și-o practic la nivel de artă, dar ăștia sfidează chiar și dandysmul. Hai că Supergirl și Wonder Woman parcă arată altfel în chiloțelii ăia cu șnuruleț, sunt o priveliște încântătoare pentru ochii mei bătrâni și obosiți. Ia priviți ce domnișoară în minijupă se apropie de noi! Scuzați-mă, domniță, dumneavoastră ce superputeri ascundeți sub fustița aia? Domniță, să nu vă supărați pe mine, sunt conștient că n-am nicio șansă să atentez la castitatea dumneavoastră, dar n-ați vrea să ne ascundem după copac și să facem schimb de chiloți? Să știți că m-ar bucura nespus și, pentru mine, ar fi și asta o formă de penetrare.

Argumentele lui Batman că e un erou mai bun decât Superman

1. Sunt Batman.

O săptămână din viața lui Goon 🗑️

Întotdeauna supereroii au stârnit fascinație. Chiar dacă cei mai mulți dintre ei sunt doar mit și probabil că nu există, au reprezentat un model pentru oamenii de rând atunci când simțeau nevoia să se identifice cu o entitate superioară. Mai puțin în cazul lui Goon. Cine e Goon? Cel mai involuntar antierou, din simplul motiv că tot ceea ce atinge transformă în goon.¹ Câteodată nici măcar contactul fizic nu e necesar, ci ghinionul să petreci suficient de mult timp în preajma lui. Nu puțini au pățit-o. Dar să vedem cum se desfășoară o săptămână din viața lui Goon:

Luni: e ziua dedicată vizionării filmelor și cea în care influența lui se simte cel mai puțin. Lesne de înțeles că filmul lui preferat e *Blue Lagoon*.

Marti: dacă luni e dedicată filmelor, marți e ziua lecturii. Romanul lui preferat e *The Goonslinger* de Stephen King. În lista lui de cărți mai așteaptă să fie citit și *Shogoon*.

Miercuri: după filme și cărți urmează muzică. În caz că nu știți, Goon are propriul imn pe care-l interpretează nimeni altul decât Freddie Mercury. Se numește *The Show Must Goon!*

¹ În traducere liberă: prost, nătâng.

Joi: pescuiește păstrăvi împreună cu Richard Brautigoon.

Vineri: fiind ultima zi lucrătoare și pentru că oricum s-a relaxat toată săptămâna, deschide romanul *Ulysses* și subliniază toate pasajele în care apare Leopold Goon.

Sâmbătă: week-end-ul începe în forță cu o aventură de neuitat în ținutul *Goondor* în compania vrăjitorului *Goondalf*.

Duminică: e singura zi în care nu se știe mai nimic despre Goon; în schimb, e ziua în care toți cei care-au petrecut săptămâna împreună cu el încep să aibă primele simptome de *goonoree*.